

mark har afsluttet, udløbe to i den nærmeste Fremtid, nemlig Traktaterne med Frankrig og England. Begge disse Traktater henhøre til Kategorien: Stormagts-traktater, det vil sige dem, hvor Voldgift er udelukket, hvis Striden berører Parternes Ære, Livsinteresser eller Uafhængighed. Med begge disse Stater ere Forhandlinger indledede. Disse Forhandlinger ere endnu ikke afsluttede for Frankrigs Vedkommende, og her have vi meget grundet Haab om at komme et godt Stykke videre henimod den obligatoriske Voldgift.

Derimod er Voldgiftstraktaten med England, som det høje Landsting vil have set, fornyet ganske paa de gamle Betingelser. Selvfølgelig har man fra Udenrigsministeriets Side forsøgt at komme noget videre, og vi have da straks henvendt os til England med Anmodning om denne Gang at optage Forhandlingen paa en bredere Basis. Men der blev fra engelsk Side svaret, at da flere andre Voldgiftstraktater ogsaa vare udløbne og delvis fornyede, ønskede man for Ensartethedens Skyld at faa dem alle affattede i den samme Form.

Nu er der jo dem, der mene, at disse Stormagts-traktater ikke have saa særlig megen Betydning, da det altid, særlig for den større Part, vil være en let Sag at skyde sig ind under en eller anden Undtagelsesbestemmelse, og stod vi overfor Spørgsmaalet om at faa gennemført en ny Traktat med et Land, med hvilket vi ikke hidindtil havde haft nogen Voldgiftstraktat, vilde ogsaa jeg stille mig ret tvivlende. Anderledes er imidlertid Spørgsmaalet, naar vi skulle forny en Traktat med et Land, med hvilket vi allerede have een løbende. Der vilde jeg anse det for meget betænkeligt, om man fra vor Side vilde forhindre denne Traktat i at blive fornyet og derved overfor et Land som England ved egen Skyld pludselig staa ganske uden Voldgiftstraktat. Imidlertid dukkede der jo i Vinterens Løb Rygter op, og der faldt vægtige Udtalelser fra den amerikanske Præsidents Side om, at Muligheden for at faa sluttet en obligatorisk Traktat mellem Storbritannien og de nordamerikanske Fristater var ved at komme ind paa den praktiske Politik's Omraade. Vi henvendte os derfor underhaanden igen til det engelske Udenrigsministerium og spurgte det, om det nu var villigt til at gaa videre i Forhandlingerne med os, men der blev svaret, at der overhovedet paa det Tidspunkt endnu ikke var optaget Forhandlinger med Amerika, og selv

om man fra engelsk Side skulde føle sig foranlediget til at fravige de hidtil gældende Principper, foretrak man at gøre Begyndelsen med den stammebeslægtede Nation paa den anden Side af Atlanterhavet. Samtidig henstillede vi, om man under disse Omstændigheder maaske kunde finde det rigtigt ikke at forny Traktaten paa 5 Aar, men paa 2. Men dertil blev der svaret, at da disse Forhandlinger endnu ikke vare aabnede, og Udsigterne ikke vare anderledes, end at de vilde trække i alt Fald meget lang Tid ud, troede man, at det var rigtigst at forlænge vor Traktat paa det samme Antal Aar som de andre Landes.

Senere er der gennem Telegrafens bragt Meddelelse om de epokegørende Udtalelser af Sir Edward Grey, og der synes nu at være Mulighed for, at der af to Stormagter her for første Gang vil blive gjort Begyndelse til en obligatorisk Voldgiftstraktat i en fuldt ud moderne Form. Skulde det blive Tilfældet, kunne naturligvis de mindre Magter ikke være den engelske Udenrigsminister og den amerikanske Præsident taknemmelige nok derfor. Derved vil Isen være brudt, og det Skridt, der derved vil være sket fra to Stormagters Side til Fremme af Verdensfreden, vil forhaabentlig ogsaa komme os andre til gode, og saa vil den Omstændighed, at den foreliggende Traktat er bleven forlænget paa 5 Aar, ikke forhindre, at den ved Overenskomst mellem begge Parter kan blive opsagt, inden de 5 Aar ere gaaede.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Forslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Vederlag for Kontorudgifter til Amtmandsembederne.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1139).

Der var intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslagets Indhold og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling.